

mindelige Veikassens Regning, maa billige den Maade, hvorpaa der ved Fremlæggelsen af dette Lovudkast er givet Rigsdagen Leilighed til at udtale sig over et Anliggende, som er af særdeles Bigtighed for Jylland.

Efter en omhyggelig Overveieelse af denne Sag er det fundet utilraadeligt, at Betarbejdet i Jylland aarlig indskrænkes til de i Motiverne til Lovforslaget nævnte Strækninger.

Det er bekendt, at denne Provinds i For tiden høiligen blev tilfjedesat, at Betarbejdet paa Verne i en lang Arrække blev fremmet tildeels paa Jyllands Beforsning, og at Hovedlandeveiene i denne Provinds endnu for en stor Deel befinde sig i en høist utilfredsstillende Tilstand, der saavel for Algerbrugets Fremskridt som for den indre Samsærsel ikke kan andet end virke i høi Grad hemmende og skadeligt.

I Erkjendelsen heraf vedtog den viborgske Stænderforsamling i Aaret 1840 med Genstemmighed en Indstilling om, at Anlægget af Hovedlandeveiene i Nørrejylland maatte fuldendes i et Tidsrum af 13 Aar, ved at Statskassen extraordinært aarlig udrede en Sum af 75,000 Rbd. til Anlæg af nye Veie i Jylland; men, skjøndt denne Sum ogsaa, saavidt vides, er bleven udbetalt af Statskassen, er den dog neppe ubelukkende anvendt i det tilfjete Diemed; thi ellers vilde — selv medregnet Arbejdet paa Markhuus- Ringkjøbing-Veien, som ikke var optagen i den oprindelige Calcule — det jo ikke være Tilfældet, hvad der nu fremgaaer af Motiverne til Udcastet, at, skjøndt 11 Aar siden ere forløbne, disse Arbejder endnu staae saa langt tilbage, at Ingenieurcorpset i den os forelagte Plan ikke har antaget et kortere Aarløb end 10 Aar til de ufuldendte Strækningers Fuldførelse.

Skjøndt nu af den nævnte, og muligens ogsaa af andre Grunde Betarbejdet i Nørrejylland er bleven sat saameget tilbage, at den tabte Tid ikke staaer til at indvinde, saa anseer Udvalget det dog for Noget, der skyldes denne Provinds, at man saavidt muligt søger at raade Bød paa, hvad der ikke mere fuldstændigen kan oprettes, og da Sagen er paa-trængende, maa det eenstemmigt være af den Formenting, at Jylland har billigt Kray paa,

at de over 50 Mill, som ville staae tilbage ved Udgangen af Aaret 1852—53, blive fuldførte i en kortere Arrække end den af Ingenieurcorpset foreslaaede, s. Ex. i 6 Aar.

Med Hensyn til de Principer, der i nærværende Udcast ere udtalte angaaende den Folgeorden, hvori Betarbejdet bør fremmes, da finder man i det Hele disse meget rigtige, og troer man derfor ogsaa, at det Forslag til Fremskridningen af Veianlæggene, som findes i Motiverne til Udcastet (Bilag 1), i alt Væsentligt er passende og hensigtsværende.

Det følger af sig selv, at der ikke kan drages nogen bestemt Grændse for de Betarbejder, der i et givet Aar skulle udføres, saalænge Summen hertil endnu ikke er bevilliget ved Finantsloven. Naar Udvalget desuagtet tillader sig, i Lighed med Lovudcastet, at udhæve et vist Antal Arbejder til Udførelse i næste Finantsaar, da skeer det vel i det Haab, at den fornødne Sum til disse Arbejders Udførelse vil blive bevilget, men naturligtvis kun under Forudsætning af en saadan Bevilling, hvilken Forudsætning man har troet, at Loven udtrykkeligt burde udhæve, i Forbindelse med en Bestemmelse om den Folgeorden, hvori Arbejderne blive at fremme.

I Genhold til det ovenfor Udviklede tillade vi os at indstille, at Loven kommer til at lyde saaledes:

Det Beløb, som ved Finantsloven for 1852—53 bliver bevilget til Anlæg af Hovedlandeveie i Nørrejylland for den almindelige Veikassens Regning, bliver at anvende til at fremme saamange af disse, som skee kan, i den Folgeorden, som her anføres, ved Udførelsen af følgende Arbejder, nemlig:

- 1) Paa Hovedlandeveien mellem Veile og Snoghoi: 4,380 Favne Chausseringsarbejde over Skjærup, Pledsted og Kongsted Byers Marker;
- 2) paa Hovedlandeveien mellem Hjørring og Aalborg: 4,660 Favne Jord- og Chausseringsarbejde, Dpførelsen af en Bro og de fornødne Steenkister m. m. over Breilley og Høstrup Sogns Marker, samt Anskaffelsen af Steen til Chausseringen af Strækningen fra Høstrup Mølle til Hjørring;